

УРЯД ПРОТИ ПРОЄКТУ БАНКОВОГО КОДЕКСУ

ВАШІНГТОН. — Проти проєкту банкового кодексу, предложеного групою нью-йоркських банкірів, знялася справжня буря протестів.

Як тільки в газетах появилися головні точки цього кодексу, генерал Джансон, адміністратор відбудови краю, негайно виступив публічно проти проєкту. Він наперед заперечив, щоб цей кодекс мав уже його затвердження; потім виступив проти різних точок проєкту, спеціально проти пропонування оплат за різні банкові транзакції.

ПУБЛИЧНА ОПІНІЯ ПРО ЗАЯВУ ПРЕЗИДЕНТА.

ВАШІНГТОН. — Газети, урядовці та дипломати широко дискутують про заяву президента Рузвельта на вечері в пам'ять Вудрова Вільсона.

Опінії годяться тільки щодо одного: всі вважають заяву дуже важкою політичною енциклікою. Дали погляди розходяться. Одні кажуть, що ця заява нищить доктрину Монро, а інші кажуть, що вона її підтримує й доповнює. Одні кажуть, що вона ставить межі й кінець американському імперіалізму, інші, що вона його тільки закриває.

Більше одностайності можна знайти в опінії газет і урядників різних держав латинської Америки. Ця прийняла заяву Рузвельта назвала дуже прихильно.

ЗАВОРУШЕННЯ В АРГЕНТИНІ.

МОНТЕВІДЕО (Уругвай). — Леви розіхався Пан-Американський Конгрес, що мав покласти тверді основи п'ятирічній взаємній відносині між державами Америки, а вже в Аргентині вибухло повстання населення проти уряду.

Повстання захопило чотири провінції Аргентини й заставило уряд проголосити воєнний стан у цілій країні. Всі публічні будинки стережуть війська. Газети виходять під строгою цензурою.

Прийнятною повстання було те, що уряд заборонив лівому крилу радикальної партії брати участь в виборах.

СИЛЬНІ МОРОЗИ.

ВАШІНГТОН. — Цілу східну половину Америки навіяли у п'ятихвилинний мороз. Температура понижилася з нуля Фаренгейта не є зовсім відкритою.

У декотрих місцевостях у Злучених Державах, наприклад у горах Аппалачів, мороз доходив майже до 50 ступнів.

Сильні морози панують теж у Канаді. Звіти доносять про 50 смертей через замерзання.

СЕНАТОРИ ХОЧУТЬ ЗМІНИТИ МОНЕТАРНУ СИСТЕМУ.

ВАШІНГТОН. — Невдалий приказ президента Рузвельта про биття срібних монет заохотив 18 сенаторів виступити з публічними домаганнями змінити монетарну систему Америки з золотою на двометалеву, щоб оперту на золоті й сріблі.

На колі руху за цей, так званий біметалізм, стоять сенатори Бора й Гівлер.

УРЯДОВІ КАМПАНИ ПРОТИ ХАБАРНИЦТВА.

ПАТЕРСОН (Нью Джерсі). — Суд видав уже тринадцять проти 5 осіб, обжалованих за „фіксування“ присяжних суддів. Три з них дістали найвищу кару, що сягає до 3 літ, а два інші нижню кару, до 2 літ.

У Нью Йорку далі ведеться слідство проти хабарників у бюрі дозволів. Прокуратор, здається, буде домогатися постановлення їх перед суд.

Велика лавя присяжних суддів у стейтовому суді в Нью Йорку поставила поставити на лаву обжалованих двох людей, які вимушували на робітниках заплату за роботи.

ВИЛОМ З ВЯЗИНИ.

АТМОР (Алабама). — З вязничної стейтової в'язни втекли 29 осіб.

Візні вбили фермера та поранили в бічці трох сторожів. 5 з них опісля звільнено та відставлено до в'язниці. Решта ще на волі. За ними слідить поліція з гончими собаками.

МАЮТЬ ТРАТИТИ 18-ЛІТНЬОГО ХЛОПЦЯ.

КЕНОН СІТІ (Колорадо). — Стейтвий губернатор відмовився помилувати Волтера Репина, 18-літнього хлопця, засудженого на смерть за вбивство шофера. Хлопця мають стратити удушливим газом.

Губернатор заявив, що душення газом є варварством, але він не має законних основ змінити рішення суду.

ПЕРЕГОНІ ЛІТАКА ЗІ СМЕРТЮ ВДАЛИСЬ.

БОЛТИМОР. — Дитина Премеліс, котру привезено літаком з Техасу на операцію мозку, пережила операцію вдало й знаходиться на дорозі до видворення.

СОРОКЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ДО
ШАНОВНИХ ВІДДІЛЮВНИХ УРЯДНИКІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Український Народний Союз вступає в 1934-тій рік. Це не звичайний і не буденний рік, а рік надзвичайний, святочний, бо рік, у якому У. Н. Союз СВЯТКУЄ 40-ЛІТНЮ РІЧНИЦЮ свого існування.

В той сорочковий рік вступає У. Н. Союз повний надій і сподівань у краще завтра, маючи за собою 20,000 старших членів, 10,000 молоді і три і пів мільона маєтук.

Вступає в сорочковий вік життя, певний своєї сили, гордий зі своїх дотеперішніх успіхів, але зареком і схилюний тій завданню, які його чекають.

Три мільони членів, виплачених на запомогі, це його минулисть, яка є доказом вірності Союзу супроти своїх членів.

Тринадцять тисяч членів — це пам'ятник його великої праці.

Три і пів мільона доларів — це запорука його будущини.

Праця для піднесення нашого народу на становище рівноправне з іншими націями світа — друга сторінка його громадської діяльності.

І з якого боку не гляди на працю У. Н. Союзу, то треба ствердити, що він виконав свою важку супроти свого членства, цілої імміграції та всього українського народу якнайкраще. Щоб ту службу пошанувати, то з нагоди 40-ЛІТНІХ РОКОВИН його оснування, як припадку до цього року, намічаємо

1934-ТИЙ РІК -- ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Кожда нову добу в житті народу творять ті ідеї, які в дану добу розділяють. Нову добу в розвитку української імміграції в Америці розпочинає та ідея, яка зродилася 22 ЛЮТОГО 1894 РОКУ: ІДЕЯ ОСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. Для 22 лютого 1894 року, саме в день народження великого сина американської землі, Джорджа Вашингтона, буде сорочковий рік від того часу, коли в місті Шамокін, Пн., здійснила мала горстка українських іммігрантів на перші збори, щоб там покласти основи під будову тієї організації, яка сьогоднішня носить назву „Український Народний Союз“.

На першій конференції, яка відбулася в Шамокін, Пн., 30 травня 1894 року, була також тільки мала горстка делегатів, бо всього 17. Став касиє вивисок тоді \$220.35, а перший звіт про стан членів, поданий 15 січня 1895 року, начисляв їх 505.

Та нині Союз у силі віку, за ним сорочковий важка, невеселуха праця; за ним сорочок літ життя, змагань, поступу та зросту в десятки тисяч членства і в мільйонів маєток. 40 років це великий шмат часу. Багато за той час змінювалося. У. Н. Союз мусів перенести не одну бурю, не одну важку спробу. Як кожний провідник-піонер він мусів використати весь пробний огонь зі сторони ворогів. Та завдяки своєму ідейному членству, завдяки тим ширим і безкористовим працівникам, що довгими літами давали даремно свій труд і час для добра організації, він потрапив перебороти всі труднощі, вийти побідним з рижих криз і потрясень та здобути собі перше місце в рядах найсильніших запомогових організацій.

А напри своєму міцному фінансовому структурі, повня соціалістичне сповідування всіх зобов'язав супроти свого членства, він переборив завжди на себе також відповідну навуку з народного обов'язку, того обов'язку, який спочиває на імміграції кожного народу, а зокрема на народі поневоленого. Серед рижих обставин він примушав-туди, де нього вимагала загальна всенародна потреба. Не було такої справи, що торкалася бн життєвих, культурних і визвольних змагань української нації, в якій Союз не забирав би рішеннячого голосу.

Та ті всі набавини, ті ширі прикмети нашої організації можуть зникнути, коли ми вже задовалися не подбаємо про них, які мають продовжувати традицію наших досягнень, коли ми не доложимо збагливних старань, щоб наші праці не рідшали, щоб по старих піонерах прийшли ми подібно, прийшли нові, свіжі сили, молода кров.

Тому Сорочковий Ювілей має бути не тільки ювілеєм 40-літньої дотеперішньої праці; не тільки пошануванням дотеперішніх здобутків; це має бути в першій мій ЮВІЛЕЙ ЗАКРІПЛЕННЯ, ПОСТАВЛЕННЯ НОВОЇ ТВЕРДОЇ ОСНОВИ під нашу організацію. А вкращати дотеперішні здобутки, збагачувати їх, творити основу під нашу організацію, можуть тільки РЯДІ НОВИХ, МОЛОДИХ ЧЛЕНІВ. Тому то проголошуємо цілий 1934-тий Ювілейний Рік зарозом

РОКОМ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ

для придбання нових членів, а зокрема молодих членів. Бо якраз молоді має всі завдання найбільше завдання на дальшому будівництві У. Н. Союзу. Вона вихована на війсьній американській землі серед крахів обставин, вона мала змогу осмислити кращу освіту ніж старі покоління, її батьки. Ті нові ідеї, нові кращі думки вона внесе до нашої організації, стаючи в її ряди. Своєю діяльністю вона причиниться до доцільнішого й успішнішого розвитку тієї організації. Вона, обидивши її серму, потрапить не тільки вкращати дотеперішні здобутки; вона їх розвиве, не поширять, зможуть стати. А тому розуміє, старе покоління, що добувши тієї організації, яку воно розбудувало протягом 40 років, буде відходити з поля праці з тим внутрішнім задоволенням, що його трудні не були даремні, бо бачиме свою молоді на правильній дорозі. А та правильна дорога веде власне через членство в У. Н. Союзі. Коли тепер обходимо Сорочковий Ювілей У. Н. Союзу, то пошануємо той ювілей найкраще тим, що в тому році будемо старатися зняти зв'язку з минулим та створити основи для будучини. Тим зв'язком будуть наші вільні діти, які їх випишемо в члени У. Н. Союзу.

Бо будуча доля У. Н. Союзу є тепер тісно зв'язана з МОЛОДИМ ПОКОЛІННЯМ. Теперішній стан нашої організації вимагає, щоб покласти особливий натиск на вербування молоді. Бо хоч Союз має нині поважне число членів і поважне майно; хоч це успіх вельми, то всеж він не такий, який ми б хотіли, коли б ми всі працювали для добра Союзу.

Розуміючи праці на нинішні та звернення нашого успіху який був 1934-тий Ювілейний Рік. В тому році хай праця під придбанням нових членів буде розпочата на кожного члена, на кождо членство У. Н. Союзу, на кождо батька, на кождо матір української дітини. Тою нам не буде важко сповнити той обов'язок, який на нас накладає Ювілейний Рік. Тоді не буде нам трудно принести нашою Батьковий-Союзом скромний ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР. Той ювілейний дар, якого від нас очікує Український Народний Союз, це

5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

Придбати 5,000 нових членів — це КЛІЧ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ, який видає У. Н. Союз у своєму Ювілейному Році. Цей кліч диктує нам ПОТРЕБА ХВИЛІ. Здійснити той кліч — це належно оцінити й пошанувати дотеперішні досягнення нашої організації; це додати У. Н. Союзом такої сили, щоб він міг продовжити свою діяльність для добра і користі свого членства; для добра і слави української імміграції та всього українського народу.

Хоч Сорочковий Ювілей привав на час найбільшій матеріальній скрути, ми той КЛІЧ ЗДІЙСНИЛИ, коли теперішній депресії протиставимо нашу організованість, нашу збільшену енергію й активність; коли всі знімемося за ту важку щоденну працю; коли членство об'єднується в тому Ювілейному Році одного думкою, що треба нам ОПАНІЦІЯТИ НАШУ ОРГАНІЗАЦІЮ проти всіх будучих потрясень. Тим ланцюгом стануть тих 5,000 нових, молодих членів, здатних до великої роботи, яких в Українському Народному Союзі

Коли 20,000 членів і членів станають до праці і будуть тільки добити ший рік, щоб дістати нових членів, то успіх буде запевнений. Коли кожді члени члени будуть працювати над придбанням тільки одного члена, то кліч завербування 5,000 членів буде здійснений. А працювати чотирим членам над придбанням одного нового члена, це не важке завдання, навіть у часах теперішньої депресії.

40 літ У. Н. Союз осмислює старішою поколінням шлях до поступу і правди. Під своїм прапором він потрапив здлати найкращу і найвідшншу частину української імміграції.

Хайже в Ювілейному Році ЗДІЙСНЯТЬСЯ І МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ ПІД ЙОГО ПРАПОРОМ, який впоїть у нього почуття кривди, історичної і культурної одностайності з народом своїх батьків.

Хай цей Сорочковий Ювілей У. Н. Союзу стане ЮВІЛЕЄМ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в Америці.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ:

Микола Мурашко, головний президент; Іван Володимир Малевич, заступник голо. президента; Марко Розоміло, заступник голо. президента; Дмитро Галичак, головний рекор. секретар; Роман Слободян, головний фінанс. секретар-касир; Петро Майшівський, завідувач „Свободи“; Омар Е. Малицький, Дмитро Каптула, Антін Пауш, члени контрольного комісії; Стефан Слободян, Григорій Євусик, Тарас Шпілюк, Іван Лисак, Іван Ваварак, Аелсія Шаронь, Микола Бусько, Ілія Гузар, Анна Болка, Анна Прудик, радні.

ПОЛЬСЬКІ НАДУЖИТТЯ ПРИ ВИБОРАХ ДО МІСЬКИХ РАД

ЛЬВІВ. — При виборах до міських рад, які відбулися в трох воеводствах, на українських землях під Польщею, здобули Українці всього 147 мандатів. На польські лісти припало 1,616 мандатів, а на жидівські 239. Значить, навіть Жиди здобули більше представників ніж Українці.

Оті вибори, які голосила польська урядова преса, відбувалися під аподітичним знаком. А в дійсності виглядало так, що в таких українських містах як Перемишляни чи Долина не вибрано ні одного Українця до міської управи. А в Долині Українці прямо відмовилися голосувати, бо бачили, що польсько-жидівські махінації не дають їм можності вибрати своїх представників.

Українська преса вигадає з тих виборів ту консеквенцію, що тепер треба залишити нашу стару звичку думати про села, а треба братися з відною енергією за здобуття українських міст, які є тепер польсько-жидівськими оазами на українській землі.

БОЯТЬСЯ ПОШИРЕННЯ ТЕРОРИСТИЧНОЇ АКЦІЇ В РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — Переведено численні арешти по цілій країні, а головню в столиці, у зв'язку з убивством румунського прем'єра Дуки. Кажуть, що арештованих нараховують на тисячі. В той спосіб хоче уряд здешити в зародку націоналістичний рух. Король Кароль ще далі поражений трагічною подією, яка сколилася в Сінаї, коли то вбито Іону Дуку, прем'єра, кілька годин по тім, як він скінчив конференцію з королем і був у дорозі з поворотом до столиці.

Король одержав різні листи, в яких автори відгрозувалися, що прем'єр Дука буде вбитий як ворог румунського народу, а приятель Жидів. Найбільше проти нього ворогували за те, що він розвивав „Залізну Гардію“, відому зі своєї боротьби з жидівством. Навіть генерал Кантакунеску, котрий походить з одної з найстаріших і найвпливовіших румунських родин, телеграфував у своїй часі до короля, щоб чи є урядові його аудієнції, на якій генерал вивяснить королеви, що Дука повинен бути вбитий. Той самий генерал написав до Дуки, коли він розвивав „Залізну Гардію“, що він його за те „застрілює як пса, як тільки його де зустріне“.

Те все тепер здійснюється. Прем'єра вбили три молоді терористи. Та найгірше те, що всі відчували, що це щойно початок ширшої терористичної акції, яка звернена головню проти тих, що „запроходять край жидівським інтересам“.

ВБІВ „ПРИЯТЕЛЯ ЖИДІВ“ І НЕ ЖАЛУЄ ТОГО.

СІНАЯ (Румунія). — Радю Константінеску, молодий убивник румунського прем'єра Дуки, заявив, що не жалує того, що доконав убивства, бо вбив „приятеля Жидів“. Потім Константінеску розповів, даючи подробиці і з найбільшим спокоєм, як відбулася бомба, кинена його товаришем, і як вона не влучила прем'єра, та як він потім вивинув револьвер і вистрілював положив Дуку на місці трупом. Заповів, що якщо мав іще раз нагоду, а Дука жив, то знову вбиває бн на його атентат. А зробив бн це тому, що йому дорожче життя мільйонів румунського народу, ніж життя одиниці, і то такої, яка є ворогом румунського народу, бо служить жидівським інтересам і колонізує румунську землю Жидами.

ВСІ ВИХВАЛЮЮТЬ ПРОМОВУ РУЗВЕЛТА, АЛЕ НА СВОЇМ ЛАДІ.

БЕРЛІН. — В Німеччині прийняла преса різдвяну промову президента Рузвельта назвала прихильно. Німці є того переконання, що та промова озна, чаше зворот Америки до Європи, як теж є ударом у Варшавській договір і в Лігу Націй.

ЛОНДОН. — Кажуть, що певно сам Рузвельт задивляється, як інтерпретують його промову в Англії. Бо кажуть, що президент у своїй промові станає по сторони Англії й Франції, а заявився проти Гітлера.

ВАРШАВА. — Польські урядові часописи хвалять промову Рузвельта за те, що вона є за територіальну непорушність Європи і є звернення проти Німеччини Гітлера. Кажуть, що Німеччина повинна добре розважити цю промову речника такої могутньої сили, як Америка.

НЕ ВМЮТЬ ШАДИТИ.

МОСКВА (Росія). — „Правда“ ляментує, що на залізницях і по металургічних заводах нема ніякої економії в уживанню топліва. Є розтрата господарка, яка противиться елементарному поняттю про оцідність.

НІМЕЦЬЧИНА І КАТОЛИКИ.

БЕРЛІН. — Стерелізаційний закон, який викликав великий шум, буде, під натиском католиків і Ватикану, загігнаний.

Адреса Обеднания:
OBYEDNANYE,
O. Box 122, Hudson Terminal
New York, N. Y

ПОВІДОМЛЕННЯ

В СПРАВІ ОБХОДУ ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТ ТА В СПРАВІ НАГОРОД ЗА ПРИДІЛАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ.

Високоповажний Урядник і Член Українського Народного Союзу!

На іншому місці проголошено загальну відозву головному уряду У. Н. Союзу в справі призначення 1934 року Ювілейним Роком У. Н. Союзу з нагоди його сорокатишнього існування і полученні з тим Ювілейної Кампанії за приєднання нових членів. Тут подаємо вказівки й інструкції в справі самого переведення Ювілейних Свят.

1. В першій мірі кажемо на кожного члена і членцю У. Н. Союзу обов'язок одлати, щоб Ювілейні Обходи випакали якнайкращіше. Це означає тільки тоді, коли всі возьмемо активну участь, коли на Ювілейному Святі дотичного відділу чи відділів не забракне ні одного Союзівця, коли нашу присутність на такому святі вважатимемо обов'язковою.

2. Ювілейні Обходи повинні відбуватися в кожній місцевості, де тільки знаходяться Союзівці. Це тільки в одній, чия да відділи, або взагалі є мале число членів, то тоді такі відділи чи відділи можуть злучитися з відділами поближкої місцевості та спільно улаштувати дотичне свято. Коли такого відділу чи відділів, з якими можна було б злучитися, поближко нема, тоді Союзівці дотичної місцевості, хочби й найменші, самі влаштовують своє свято.

3. Вже в найближчому часі повинні повторитися в кожній місцевості, де тільки знаходяться Союзівці відділи, Ювілейні Комітети. В тій цілі урядники поодинокі відділи дотичних місцевостей повинні якнайшвидше порозумітися між собою для скликання спільних зборів та створення на них Ювілейних Комітетів.

4. Тому, що підготовка до Ювілейних Обходів забере доволі часу, то Ювілейні Свята повинні початися згодом березня 1934 року і тривати до кінця біжучого року. Великі центри, де є найбільше число Союзівців, повинні зроби початок у святкування Ювілейних Обходів.

5. Кошти для винайму галі, для виведення відповідної святочної програми та взагалі всі видатки, пов'язані з тими Ювілейними Обходами, покривають спільно всі відділи дотичної місцевості. Потім відбирають собі ті винятки гроші з загального приходу, який влине з розподілу вступних тикетів на свято. Чистий дохід з такого свята треба прислати до головного канцелярія У. Н. Союзу. Вже гріш, який влине з Ювілейних Свят, буде вказаний на „Фонд Молоді“ на видання англійською мовою відповідної літератури, призначеної для тусування молоді. Частину тих грошей можна давати також і на Рідний Край.

6. Крім концертної програми, яка буде залежати від обставин, числа Союзівців і місцевості, найважливішою і необхідною частиною Ювілейного Обходу повинні бути відповідні промови про розвиток У. Н. Союзу, про його сорокатишню працю, а зокрема про ті завдання, які ми тепер маємо сповнити для дальшого зросту сили У. Н. Союзу. Тимі промовами ми маємо зважати сорокатишню працю двох поколінь, підрахувати наші теперішні досягнення, а найважче: скріпити наші сили й енергію для дальшої праці в ко- У. Н. Союзу. В „Влучності сил“ нашої організації. Та не втягає, а рекорд нових членів, наша праця, наша праця, наша праця переважає усі дотечні й мета — це придбання в першій.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ У. Н. СОЮЗУ:

М. Мурашко, гол. пресдідника
В. Малевич, заст. гол. пресдідника
Д. Галиччін, гол. рек. секретар
Р. Собольянін, гол. фін. секретар-касієр
П. Машіловський, завідувач „Свободи“.

3 НОВИМ РОКОМ

Минув старий рік, повний лиха і нужди. Для нас, українців, він був найгірший, бо не тільки що ми багатого потерпіли тут в Америці, але наші брати ще більше в краю.

І новий рік не дуже має великий вигляд для нас, а спеціально для наших братів у старім краю. І чекав далша неволя і голод. Завзята наших ворогів нас знищити не устало, а напавки: ще більше зростає.

Тут в Америці виглядає налічені часи. Правда, що ми міліони без роботи і засоби до життя, але президент Рузвельт старіється всіми силами поліпшити їх доло.

За десять місяців він успів привернути роботу близько шістьом мільйонам осіб. Забезпечив депозити в банках, знизив ціну долара і помаду починає контролювати зискувачів з Вол стріту, через котрі спекуляції страляти також українці мільйони доларів своїх тяжко запрацьованих грошей.

Ми, українці, повинні помагати президенту Рузвельтові, як всі інші народи помагають. Моє з вини у децим помилиться або не зробить стільки, скільки ми сподіваємося, але це саме, що він сказав, що „як я зроблю помилку, то в перший признаюся до цієї помилки“, і „як я одним способом не зроблю, то буду пробувати іншого способу, але зробити так зроблю“, повинно нас всіх заохотити йому помагати.

Багато а нас думає, що президент Рузвельт до нині не зробив цього всього, що обіцяв. Ми мусимо бути терпеливі і брати справу за практичного боку.

Як він обіцяв уряд, то в Америці була деморалізація фінансова й індустріальна. Всього наріст страху надію і багато навіть визначних провідників прорекують, що як так потриває далше, то буде революція. Він успів своєю замішаністю привернути не тільки порядок, але й веру в цілого народу.

Це великий поступ. Навіть його критики йому це признають.

І серед нас, українців, трохи поліпшилися. Ми вже наріст прийняли братівбивчу політику і ненависть один до одного. Нині ми всі вже розуміємо, що гнівом, очорнюванням і підозрінням нічого не скористаємо.

Ми вже бачимо свої помилки. Хоч ті наші помилки приносили нам багато лиха, однак не є запізнію омиатися.

Правда, що серед нас і нині є ще деякі одиниці, котрим тільки власна користь і особисті амбіції лежить в серці. Вони інше нам говорять, а що інше роблять.

Такі одиниці повинні уступити з цим Новим Роком. Це не є напад або особиста критика, але зрозуміла справа. Різні наріст страху довері до одиниці чи одиниці, то знаємо, що такі одиниці не мають більше права вештатися серед народу і репрезентувати себе провідниками, бо така їх тактика лише шкоду приносить народові.

Нам треба чесних і совісних провідників. Нам треба згоди. Ми один наріст, одна мова й один звичай. Не робить ріжниць, то до якої партії належить, або до якої церкви ходить: він є українцем, бо наш ворог нас усіх однаково ненавидить.

Ані не робить ріжниць, чи ви ходите з Великої України, і галичини, Буковини чи Підкарпаття; ми один наріст — ми українці.

Берім приклад з Жидів. Не робить ріжниць, з якого краю Жид приїхав до Америки: він є добрий Жид і один з одними, мова, в огонь скопить. І нині з ними всі народи чиняться. В народній роботі ставлямо як українці, а не особисті вороги і партійники. Говорім правду один одному в очі. Критикуємо один одного, але помилки, „але конструктивно“. Не вдаємося приятеля в очі, а поза очі не обчорнюємо! Не кириємо останніми словами. Так чесні люди не роблять.

То товариствах, братствах і організаціях не сварімося. Закиньмо вже раз ці нерозумні наші сварки. Вони нікому ніколи ніякої користі не принесуть, тож і нам не принесуть.

Стараймося помагати один одному, навчаймо, що розумніший, менше розумник, словом: наслідуюмо добру науку Шевченка: „Обніміть, брати мої, найменшого брата“.

Як будемо сповняти ці свої народні обов'язки чесно, справедливо один для одного, то будемо певні, що зробимо великий поступ у наших народних життю і станом нарівні зі всіми іншими культурними народами.

Дай Боже, щоб ми зачали ту добру роботу з отсим Новим Роком і полишили добрі приклади для своїх дітей.

Антін Пашук.

ПЕРЕДМУРЯ ЕВРОПИ.

(Переклад із латинської „Перевод“).

„Своїм громадянином бороня Україну замість завоювання доларів, поклади під найважливіші часи аж до недавнього завою доларів чорного налізника“.

Скільки разів я так прочитав чи в статті, чи в листі до мене — я все мушу тоді задержуватися.

Задержув, пірну в історію, гуту фотель, аж до найдавніших часів і пригадує собі ті всі зачини.

Пригадує собі переказ про Геченгій, як з ним борюся лизь Святослав і інші. Багато то тих переказів, але так, відомо, добре справлялись наші предки, що ті перекази легені, так як у вертепах київських бураски. Такі собі герці... Потому Половці. Князь Горг... Через українські степи їдуть і ніч несеться українське лицарство... Земля стугонить... Дрожи, вражий Половчине!

Від досвіта до рана, Летять стріли калені... Чую, як стискається мій кулак. Відчуваю в своїх жилах кров предків, що білих з азійською наволою. А потому „Інголю“.

А потому Турки... А потому Татары...

А потому червоні Москалі... І кожний раз на українських землях домалася сила дикої орди... Закри орда перейшла до другого берега Української Землі — дикий зрів стівас кровю. Не було в нього сили піти далше...

А Европа тимчасом розвивалася, безсечно, в запілля... Росли міста. Графи й барони улашдували турні. Пості снівали про любов. Мадри провітали фресками блискучі сади. Накочувалися золотом. Розвивалася наука, філософія, промисел, торгівля...

Фронт був велич, там, далеко, навіть дігачоні не доконали. Вресть пригада собі за них Европа.

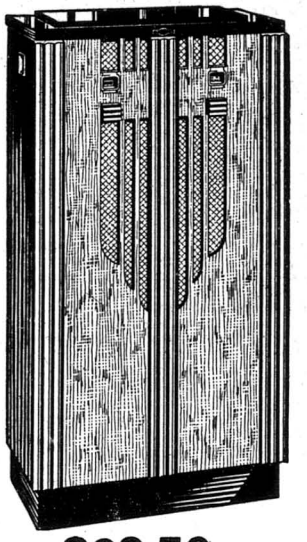
Треба для цього народу щось зробити! Таким байдужим не можна бути... Якімось за українських племіна спотукали до цієї міри, що взяли керму світа в свої руки, то це накладе на нас обов'язок... і т. д...

І державні мужі Європи позначували поважні суми з державних бюджетів, злізали на конференції і — створили державу для... Жидів... у Палестину.

А Україна? (Кінець ті статті, кілька фотів, лизький цензор сконфіскував).

В. П. Гринш.

НАЙНОВІШІ РАДІО МАДЖЕСТИК на рік 1934 вже є в СУРМІ на продаж.

\$69.50

RITZ — МОДЕЛЬ 666 — 6-лампове, а має силу 8 лампов, зосотренне контролюванням тону, автоматичним контролюванням віддачі, освітленим вказівником станції. Можна одержати поліційні зв'язи. Викінчення подібне до лана, модерний кабінет, середні і бічні панелі зі смугастого волоксового дерева. Розміру 38 1/2 червця ця височе, 20 цвтів широче і 10 1/2 цвтів галибоче.

Продаємо на сплати і за готівку. Гарантуємо радіо на цілий рік. Посилаємо свого механіка 100 миль від Нью Йорку.

Хто не має ще радіа, хай з повним довірам вдається до Сурми.

Отворено кожного дня і в неділю. Коли маєте свою кару то в неділю по полудни прийдіть за радіом до Сурми.

Наша адреса:

SURMA
Book & Music Co.,
103 AVE. A, NEW YORK, N. Y.

(межи 6 і 7 улицею)
Tel.: Dry Dock 4-3732.

Купуйте від Сурми, а по святах нов буде українська програма на радіо.

БАНКІРИ СТАЮТЬ ПЕРЕД СУД.

Нема, здається, в Америці такої діяльної бізнесу, котра робилаб стільки шкоди населенню, всьому бізнесові й самій собі, що банківський бізнес.

Всім добре відомий крах нью-йорського банку, котрий гучно ажывав навіть імені Зауєнчєн Держав для своїх темних операцій, а котрого крах коштував депозиторів кількохот мільйонів доларів.

За ним упали в Америці кілька тисяч банків. В Канаді за той час не впав ні один. Ті банкірства заподіяли людям шкоди безпосередні. Шкоди виносили певно грубі біляни.

Слідство, котре недавно переніс сенатський комітет для банківських справ, кинуло світло на посередній шкоди, які принесло людям американське банкірство. Це слідство показало, що самий тільки Чейс бенк накупив легковий публічній ріжній сумніній шері на величезні біліони доларів. Люди купували шері, бо не знали фактів, які були відомі банкірам, але ними заганіні.

Хто читав про того рогоу зловживання народного довіри, той мусів питати себе: І неважє нема на це ніякої правної зарад? Неважє уряд не може ніяк потягнути цих людей до відповідальності? І неважє так має діятися далі?

Нарешті американський федеральний уряд почав судовий процес, який виглядає на перший крок проти банкірів. Федеральний уряд домагається процесом, щоби ньюйорський Кайрінг Гавз та 20 банків, з ним зв'язаних, повернули людям депозити банку Гаримана. Ці банки гарантували урядові, що вони повернуть депозити всім вкладникам банку Гаримана, як уряд не замкне банку, коли урядова контрола відкріла не виплатність банку. Банки боялися, що проголошення не виплатності банку Гаримана підорве довіру до всіх банків та спричинить „рон“ на них, і уряд згодився на пропозицію банків. Та діватиш, те, чо вони хотіли, банкіри не захотіли виконати свого зобов'язання, не хотіли виконати своєї гарантії. Вони думали, що уряд не важиться розкрити публічно свою угоду з банками. Зрештою, банкірські адвокати заповнили банкірів, що уряд не може правно визнати гарантії.

Уряд зробив інакше. Він розкрив свою угоду з банкірами. Немовби сказав: хай наріст знає і судить. Уряд вірний, що наріст розуміє чесність його мотивів. У публічній опінії не страїть відая уряд, а банкіри.

Уряд пішов у суд. Можливо, що суд відкине позов. Та й тоді урядові ще лишилося можливість піти перед конгрес і зажадати ухвалення гострішого закону проти банкірів.

На всякий випадок банкіри стоять перед осудом. І це їм уже віддавна належиться.

ПІЗНО В ОСЕНІ.

З серця поховалих лист обіцяє й грати ахощі історії. А дикі гуси, що десь зліталися, У теплі краї спільно летять.

На північній полісмілі безлистя дуб буває, Тай берези жури жури, Що вже сонечко на них не гріє.

Лист же денале квітка обіцяє Немов серітка сама стрічить, І тепла, сонця виглядає, Бо від холоду тремтять, аромат.

А жорстокий вітер осінній Кресу П робіває, А вона ввє й гошову клопоть, Хай зливають же так бездє.

А сонечко скріляло за хмару й вказує в ішу краєву, Щоби не гріло квітки зісхожє і не дивився на рину.

Зате місяць бже життя й тепла Виринє в нощі за хмар Тай з чужадины випливає очі, Де лієся ані і всеня крає.

Амстасія Рубанова.

